

Til I. 13. Ved Vædringsforslag til Finantslovsforslaget for 1889—90, jfr. Skrivelse til Folketingsrets Finantsudvalg af 23de Februar 1889, Misdagstidende for 1888—89, Tillæg B. Sp. 1341, blev der søgt bevilget et Beløb af 44,000 Kr. til Udgifterne ved Afholdelsen af sammenhængende Rækker af Smørudstillinger, saaledes at 20,000 Kr. anvendtes til Indretning af det fornødne Lokale, medens der paaregnedes 3,000 Kr. maanedlig i 8 Maaneder til Udgifter ved selve Udstillingerne. Det nævnte Beløb har derefter i Finantsaaret 1889—90 været stillet til Raadighed for Lederen af det landøkonomiske Forsøgslaboratorium. Da det i Henhold til Planen for disse Udstillinger, saaledes som ogsaa udtalt i fornævnte Skrivelse til Folketingsrets Finantsudvalg, er forudsat, at de indtil videre skulle fortsættes fra Aar til Aar, har man paa nærværende Finantslovsforslag læstet Indstilling fra Landbohøjskolens Direktør opført det til Udstillingerernes Afholdelse gennem 8 Maaneder fornødne Beløb af 24,000 Kr. Med Hensyn til Sagens Gjennemførelse efter den lagte Plan og Tilslutningen til samme af Smørhandlende og Emørproducerer henvises til Docent Fjords Redegjørelse i saa Henseende i Beretning af 23de Maj 1889, der er vedlagt Anmærkningerne til nærværende Finantslovsforslags Konto 19. III. A. 14. g.

Til I. 14. I et til Indenrigsministeriet indgivet Andragende har fhv. Forstander for Landbrugs-skolen ved Daugaard, Proprietær J. B. Krarup i Drnstrup anholdt om en Understøttelse af Statskassen til Udarbejdelsen af en Beskrivelse om Landbrugets Udvikling i Danmark i Tidsrummet fra 1830 til nærværende Tid. I en fra det fgl. danske Landhusholdnings-selskab over Sagen indhentet Erklæring udtaler Selskabet Følgende:

„Omføet om at erholde en fuldgyldig Redegjørelse af den omhandlede Art for vort Landbrugs Udvikling i Løbet af de sidste saa betydningsfulde halvhundrede Aar har i længere Tid jævnlig været stærkt fremme. Dette Tidsrum har nemlig paa den faaglige Udviklings-Område haft samme store og gennemgribende Betydning, som Landboreformerne i Slutningen af forrige Aarhundrede havde paa Landbrugets retslige Stilling og de dertil knyttede sociale Vilkaar, og ingenstunde tidligere har vort Landbrug i Løbet af 50 Aar tilnærmelsesvis modtaget saa mange betydningsfulde Forbedringer. Det er i dette Tidsrum, at saadanne Hjælpemidler som Kendraf, Mergling, Dræning, Kunstgjøbning, Rodfrugtavl, omhyggeligt Husdyrhold, en rationel Meieridrift, Anvendelse af Dampkraften, af bedre Redskaber og Maskiner o. s. v. have faaet Indgang og vundet den saadan Udbredelse i det danske Landbrug, at de saa at sige helt bestemte og præge dets Karakter.

At paavise, hvorfra disse Forbedringer ere komne, ad hvilke Veie, ved hvilke Midler og i hvilket Omfang de i de enkelte Egne ere førte ind over vort Landbrug, Husdyrbrug, og Meieribrug har ikke blot en historisk Interesse, men er ogsaa af stor Betydning for en rigtig og ubildet Bedømmelse af det danske Landbrugs, dets Fords, Klimas, Husdyrs og Befolnings virkelige Bæreevne, som det er lige misligt at over- som at undervurdere; vi vare for 15—25 Aar siden tilbøielige til at overvurdere disse Faktoreres Bæreevne; vi ere nu maaste ikke ganske fri for at undervurdere dem.

En Redegjørelse af denne Art vil ikke blot blive beskrivende, den vil nødvendigvis ogsaa middelbart eller umiddelbart blive kritiserende. Men en Kritik, der ikke blot er klar og skarpsynet, men ogsaa rolig og ædruelig, kan stifte megen Nytte ved at klare Begreberne og virke veiledende overfor Fremtidens Foranstaltninger. Iøvrigt har Andrageren paa en saa klar og fuldgyldig Maade godtgjort Betimeligheden af, at der søges tilveiebragt en saadan Redegjørelse, at vi ikke finde det fornødent yderligere at udtale os derom, men indskrænke os til varmt at anbefale Foranstaltningens Sværftøttelse til Regjeringens Forsorg og Statens Støtte.“

Indenrigsministeriet har i det Hele kunnet slutte sig til Landhusholdnings-selskabets Erklæring om Uønskeligheden af, at det af Hr. Krarup paatænkte Arbejde fremmes efter den i Andragendet, af hvilket en Afskrift vedlægges, fremstillede Plan, ligesom man ogsaa maa anse Hr. Krarup for særlig stiftet til at udføre dette omfattende Arbejde paa tilfredsstillende Maade.

Da det selvsølgelig vil være af Interesse, at Arbeidets Tilendebringelse ikke udfydes over en altfor lang Aarvælle, vilde man anse det for rettest, at der stilles den Fordring til Andrageren, at han anvender sin hele Tid til Løsningen af den fremstillede Opgave, og der skjøntes derfor ikke at ville kunne tillægges ham et mindre aarligt Vederlag end 2,000 Kr. foruden indtil 800 Kr. til Godtgjørelse for Rejsudgifter.